

תת"ע 3009/10/14 - מדינת ישראל נגד יהושע און

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

05 ינואר 2015

תת"ע 3009-10-14 מדינת ישראל נ' און
בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד

המאשימה

נגד

יהושע און
ע"י ב"כ עו"ד

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו.

כנגד הנאשם נרשם דו"ח ברירת משפט, לפיו בתאריך 06/08/2014, בשעה 07:19, העמיד רכב פרטי מסוג ביואיך מס' 31-548-75, בתוך מקום המיועד לחניית רכב נכה על פי הוראת תמרור 437 המוצב במקום, ובתוך התמרור כתוב מס' רכב, מס' 27-812-69. בנוסף מסומן על פני הכביש תמרור מס' 820 " מעטפה ".

הנאשם כפר באישום, ונשמעו בפני ההוכחות.

מטעם המאשימה העיד עורך הדו"ח, השוטר אהוד לפשיץ, עדותו נשענה רובה ככולה על הדו"ח שערך. הוגש וסומן כ/1.

העובדות הרלוונטיות, לביצוע העבירה על פי גרסת המאשימה:

ביום 06/08/2014 בשעה 07:19, העמיד הנאשם את רכבו מסוג ביואיך מס' 31-548-75 הנושא בעצמו תג חנייה לנכה כחוק, בתוך מקום המיועד לחניית רכב נכה אחר שמספרו, 27-812-69, זאת על פי הוראת תמרור 437 המוצב במקום.

הנאשם לא היה בתוך הרכב, עת השוטר החל ברישום הדו"ח, נשוא הדיון כאן. במהלך רישום הדו"ח, הגיע הנאשם לרכבו, וטען בפני השוטר כי זה המקום הקרוב ביותר אשר יכול היה להגיע אליו, ומאחר ואינו מפריע לעובד הבנק שמגיע ב-08:30, אשר מספר הרישוי של רכבו רשום בחנייה, מותר לו להחנות במקום. השוטר עורך הדו"ח לא השתכנע מכך, והמשיך ברישום הדו"ח. לבסוף מסר את פרטיו לשוטר, אשר רשם אותם בגוף הדו"ח.

גרסת הנאשם

הנאשם אינו כופר בעובדות העולות בכתב האישום, אולם לדבריו מותר לו להחנות בחניית נכה המיועדת לרכב אחר שאותו נהג, בתנאי שהחנייה היא למספר דקות בודדות, ובכך שאינו מפריע לאותו נכה שמספר רכבו רשום על גבי התמרור. במקרה הנדון העמיד הנאשם את רכבו למשך 3-4 דקות לכל היותר, והגיע חזרה אל רכבו לפני שהגיע למקום הנכה שרכבו רשום בתמרור.

הנאשם מפנה אל פסיקת בית משפט המחוזי בחיפה, ע"פ 003027/2008, **אריאל לנדסברג נ' עיריית חיפה**. של כב' השופט ר. שפירא.

" עסקינן במקרה ספציפי בו חנה המערער, שהינו נכה בעל תג חניה לנכים, במקום חניה שמסומן כמיועד לנכה ספציפי לזמן קצר ביותר ולצורך כניסה לחנות מסוימת. זאת ללא שפגש, בזמן הקצר הזה, את אותו נכה ספציפי, ללא שהפריע לו, וללא שום תלונה מאת אותו אדם ספציפי כנגדו עקב החנייה. כאמור לעיל, המערער החנה במקום בו לא יצר סיכון סביר לעוברי דרך, ולא מנע מעבר חופשי לעגלות ילדים או נכים, כן בחנייתו זו לא הייתה הפרעה ממשית לתנועה. מכאן, יש להתחשב בנסיבות מסוימות ומיוחדות אלו של המערער".

כמו כן הפנה הנאשם לרע"פ 5273/12 **זאב גיא נ' מדינת ישראל**.

שם נקבע כי משך הזמן של עד 25 דקות, לא ייחשב הפרת חוק חניית נכים, כאשר המבחן הוא מבחן ענייני. דהיינו אילו בחנייתו היה הנאשם גורם להפרעה לבעל החנייה הרשום בתמרור- הרי שהעבירה המיוחסת נעברה. לא כך היו פני הדברים כאן.

דיון והכרעה:

הנאשם אכן העמיד את רכבו בתוך חניית רכה המיועדת לרכב נכה אחר, זאת לפרק זמן של 3-4 דקות לכל היותר, לא הוכח כי נגרמה הפרעה כתוצאה מהעמדת רכבו, לנכה שמספר רכבו רשום בתמרור, כמו כן לא נגרם סיכון או הפרעה לעוברי דרך אחרים.

אשר על כן, אני מזכה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

ניתנה היום, י"ד טבת תשע"ה, 05 ינואר 2015, במעמד הצדדים